

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računajo se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Na razpotji.

S—c.— „Kateremu narodu Bog dobro želi, temu ne podari pravic, ki so mu potrebne za življenje, priboriti mu jih da“ — bi se lahko prosto po Iheringu reklo o našem narodu. Je nekaj lepega v tem, kako se je naš mali narodič, zagvozdjen mej dva močna tuja mu naroda, krepko dvignil iz narodne malomarnosti do krepkega dela za pogoje svojega življenja kot slovansk narod. Koliko nadušenega dela, koliko žrtev leži v tem delu!

Koncem tega meseca boste v Ljubljani spomenik postavili možu, ki je prvi jel klicati narod iz spanja na dan, ki je prvi zažgal luč v tmini življenja našega naroda. Duhovnik Vodnik je to. In koliko nesebičnih plemenitih duhovnikov nahajamo za njim v prvih vrstah v boji za obstanek našega naroda in tudi takih v sedanjí dobi, ki naši literaturi najlepše bisere podajajo in takih, ki v mučnem političnem boji roko v roki z onimi hodijo, koje je svetska kultura drugače vzgojila, nego nje.

Pošten tujec nemara srpo gleda to bratovščino. Nemogoče se mu zdi, da bi katoliški duhovnik, o kojem se pravi, da ima le svojega očeta v Rimu, domovine pa ne, bil iskren soborilec za pravo narodovo z onim, ki ima vse drugačno vzgojo. Misli si pač, neodkritosrčen je jeden ali drugi, ali oba. In vendar vlada mej takima dvema poštenima domoljuboma prelepa složnost, odkrito občevanje. Misel na ubogi mali narod, ljubezen do prelepe naše domovine, do ljubeznjivega slovenskega ljudstva vodi taka moza, da se izogibljeta vseh priložnostij žaliti se. Seveda, to so ljudje, katerim je dan močen čut, ki stoje in padejo za kako misel, idejo. Na misel mi pride naš boj za narodnost našo na slov. Štajerskem pred 10—20 leti. Dr. Vošnjak, B. Raič, dr. Janko Sernec in dr. Ulaga, dr. Dominkuš in dekan Žuža, Davorin Trstenjak, Tomšič, Jurčič, dr. Koceli, dr. Zarnik, dr. Babnik, dr. Lipold in dr. Pajk in dolga vrsta družih mladih, jako nadarjenih duhovnikov roko v roci tam, kjer je bilo domaćemu življu priboriti tal in če še tako malo.

Božidara Rajča, Žužo, Tomšiča, Jurčiča, Zarnika krije grob; ali tam na slov. Štajerskem se še nič ni v navedenem oziru predrugačilo. Tam duhovniku domoljuba nikakor ne pride na misel, iz nebiti se domoljuba-posvetnjaka; tam umeje du-

hovnik ceniti važnost posvetnjakov in kjer se mu mesto odkaže, tam dela; ni mu na tem, da le on zlati portepé nosi; kakor pride — prostak ali šarža — vse jedno in narobe posvetnjaki tako.

Ne bom razkladal, kaj je temu povod, ali vse drugačno je to v novejšem času na Kranjskem. Tu ne preti slov. življu sedaj nevarnost; tu se čutijo vsi domoljubi sigurne; nemajo sovražnika v tujci pred durmi. Ali tukaj na Kranjskem je v poslednjem času videti, da se duhovništvo z malimi izjemami toli močno čuti, da si posvetnjake domoljube, ki ne prisegajo na konservatizem, kakor ga g. dr. Mahnič propoveduje, nepotrebne misli.

Volitve za deželni zbor kranjski so blizu in ob tej priliki prekipeva pravo mišljenje naših teh gg. duhovnikov. Tu nahajamo vročerkvne mlade duhovne, ki so ravno še le pogledali raz leco, ki bi z dr. Mahničevim sodnim dnevom v roci vse na gramdi zažgali, kar ne hodi v farovž povprašat sveta, in tukaj nahajamo mirne starejše duhovnike, ki na tihem proti takim posvetnjakom rujejo. Tudi tako daleč se zaženejo nekaterniki, da javno govore, „da je v naši literaturi vse za mak in le to kaj in veliko vredno, kar dr. Mahnič pišejo.“

Drugod in pri najkonservativnejših oddelkih nemškega naroda, kandidujejo nadarjeni, starejši, izkušeni duhovniki, pri nas na Kranjskem hoče že najmlajši kapelan dobiti ustopnico mej deželne poslance. In brez ozira, nemisleč, da žalijo posvetnjaštvo, pišejo: gmotno jih uničujmo te liberalce, stran ž njimi! — Ves narod je po mislih teh prav mladih in tudi starejših mož, njihova domēna. Dobro, da ti gospodje pravo lice pokažejo. Joj nam, ako dobijo nož v roke! Kaj je že dr. Mahnič pisal o liberalno mislečih Slovincih? — Pa kaj — ta glas ne sega daleč! — No — žalostno je, pa možak ne stoji sam. Neumnosti, človeka 19. stoletja grdilne surovosti prodaja, — kaj na tem, to je vse jedno, neko nam ljubo sistemo nesistematično sicer, ali z velikim fanatizmom zagovarja — dobro nam došel! — Pa na drugi strani nekateri mej nami: kaj, če obvelja ta fanatizem, da je isti le naroden; „sveto služimo sveti domovini“, ne delajmo razpora, udajmo se, kaj je na osebah ležeče, kjer gre za složno delo, za večjo idejo!

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. junija.

Mladočehi so v nedeljo imeli shod v Pragi in sestavili program za bodoče volitve. Glavne točke tega programa so obnovenje pravice češke krone, kronanje kralja, potrjenje pravic Češke s prisego, neposredno obravnavanje češkega deželnega zbora s kraljem. Mladočehi bodo v jednih prvih sej deželnega zbora predlagali adresu na krono. Nadalje se je shod izrekel za razširjenje osobne svobode, občno volilno pravico, enakopravnost vseh ver in omejevanje deljenja posestev in proti temu, da bi se kaj prikratil smoter ljudskim šolam. Glede vnanje politike se je jeden govornikov izrekel, da Čehi simpatizujejo s Francozi, ki imajo iste sovražnike kakor Čehi.

Iz **Galicije** se že slišijo pritožbe glede volitev. Postopa se po starem receptu. V Brodskem okraju vladni zastopnik ni pustil rusinski duhovščini, da bi se udeležila volitev. Ob enakih zlorabah se slišijo pritožbe iz Turnopolskega okraja. V Galiciji pač nikdar ni izid volitev izraz pravega narodnega mnenja.

Vnanje države.

Za obnovenje **papeževе oblasti** ne deluje se le po časopisih in katoliških shodih, temveč tudi vatikanska diplomacija pridno za to deluje. Prizadeva se nekda razrušiti tripelaljanco. Posebno si baje prizadeva, da bi pripravila Avstrijo, da stopi iz tripelaljanca. V Vatikanu pa tudi vedno bolj simpatizujejo s Francijo in vedno manj marajo za Nemčijo. Nemški poslanik pri Vatikanu ima že kaj težavno stališče, njegova beseda dosti več ne velja. V Vatikanu dobro vedo, da dokler obstoji tripelaljanca, ni misliti na obnovenje papeževе oblasti, da se bi pa položaj bistveno premenil, ako se ta zveza razruši. Pa tudi nasprotje mej Italijo in Francijo bi utegnili jim prav priti, zato pa vedno bolj gojé prijateljstvo s Francijo. Morda se jim s časom posreči razrušiti tripelaljanco, ker Avstrija od te zveze nema itak dosti dobička. Seveda poprej to ne bode mogoče, da se Avstrija in Rusija sporazumita zastran Balkana. To sporazumljenje pa zelo ovira katoliška propaganda na Balkanu, katero pospešuje Avstrija, kakor mislijo Rusi. Če mislijo v Vatikanu resno Avstrijo odvrniti od tripelaljanca, morajo delati na sporazumljenju mej Avstrijo in Rusijo, katero sporazumljenje se pa ne pospešuje s katoliško propagando mej pravoslavni in z napadi na Rusijo pa klerikalnih listih in shodih. Dokler so pa odnošaji z Rusijo popolnoma ne zbolj-

LISTEK

Blôdne duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

V.

(Dalje.)

Krovec Skūra pa se ni mogel zdržati, da ne bi, dasi so bili vsi zjutraj pri maši, popoldne pri krojači današnje propovedi od besede do besede ponovil. Skūra imel je navadno vselej stvar še malo osoliti, danes pa je solil neprenehoma. Bil je jeden iz najbudnejših kristijanov v naselbini. A gospod župnik se ga je bal, ker si je zapomnil, kaj je kdo v Okrouhlini pred tridesetimi leti in morda še prej propovedal. Cerkvenik ogibal se je Skūri na sto korakov in mu rekal „stari furijant“. Skūra je bil sedemdesetnik in vendar še kakor mladeneč; s svojo staro imel je nekaj otrok, a ti ga neso sosebno ljubili, on pa tudi njih ne. Imel je trdo glavo, in

ljudje začenjali so neradi kaj ž njim. Skūra ni nikdar izbiral besed, dvorljivosti pa je bilo pri njem le mrvica. Za mladih let bil je znan pretepač; bali so se ga celo huzarji, ki so bili takrat tudi okoli nastanjeni. Vender pozneje, ko je moral živiti nekaj glav, umirila se mu je burna kri. Spomladi in v jeseni popravljal je strehe. Hodili so po njega od daleč; nihče ni umel tako uravnati, shoditi in počesati kakor Skūra iz Jiřic. Na sto korakov bilo je razznati, katero streho je imel on pod svojima rokama. Kadar je sedel na latab, bilo ga je slišati četrt ure daleč, kako je prepeval. Po leti je hodil onostran vode k Nemcem žet in ko se je vrnil, pripovedoval je, kako so se Nemci za njega ruvali, ker je pod njegovimi grabljami ostajalo strnišče, kakor bi je pomel. In vrnil se je vselej z lepimi novci. — Kadar pa je nehal pripovedovati, ozrl se je po poslušalcih, kakor bi hotel reči: „Ali ne umem tega?“ Na glas pa je dejal: „Večna škoda, da se ne razumem v knjigah, potem bi vam ne bilo treba hoditi v Okrouhlinu.“

Prvo šolo je dokončal Skūra pri občinskem čredniku, ostale baje na dvoru v Tuhani.

„Zdaj pa nam bo moralo biti na tem, da bomo spoštovali pot do Okrouhline. Gospod kaplan poplačal nam bo vselej pot. Ko je danes začel, ga skoro razumel nesem, potem pa je razvezal govor, da so nam drhtele duše, da se nam je vrtelo po glavi, da so se kalile oči.“

Ko so danes v župniji sedali k obedu, nasmihal se je gospod župnik kar najljubezniveje.

„Ali ste imeli mnogo ljudstva? — Saj sem rekel, da imamo tu dobre župljane. Niti pričakati neso mogli, vedno oblegali so župnijo z vprašanji, kdaj pridete.“ Gospod župnik izbral je svojemu kaplanu najtečnejši kos izborne divjačine. V Okrouhulski župniji ni bila nikdar potreba za srne. Po obedu prinesla je Katra dobro zapečaćeno steklenico.

„Na vaše zdravje gospod brat! Na najino prijateljstvo!“

Gospod župnik upiral je, napivši kaplanu in sedši v naslonjač, nanj sivkaste oči in okrog usten poigraval mu je zopet najljudnejši nasmeh; potem začel je pripovedovati o sosednih župnikih.

„Saj vas bom kar najpreje možno soznanil ž njimi; izvrstni gospodje so. Božja pota slave se v

šajo, pa na zrušenje alijance ni misliti, ker Avstrija ne more biti brez zaveznika.

Sedaj se še ne ve, kaj bode metropolit Mihael ukrenil glede ločitve zakona bivšega **srbskega** kralja Milana. Ta stvar je velicega političnega pomena. Če bi se ločitev razveljavila, bi se pri sedanjih razmerah le koristilo kralju Milanu. Zaradi tega se baje misli, ločitev razveljaviti, da kraljica Natalija dobi vse pravice kraljeve matere, potem bode pa kraljica uročila prošnjo za ločitev zoper Milana, za kar ima dovolj povodov. Potem se bode ločitev z nova izrekla. S tem se bode stvar toliko premenila, da krivi del ne bode kraljica Natalija, temveč kralj Milan. Poslednji potem tudi ne bode imel več pravice uplivate na odgojo mladega kralja.

„Grazdanin“ oporeka vestim, da je **ruski** car hotel dati razumeti z napitnico svojo knezu **črnogorskemu**, da Rusija želi, da se združijo vsi Srbi pod knezom črnogorskim. Rusiji se zdi potrebno, da se ohranita obe deželi pod njijinima zgodovinskima dinastijama. Srbi se morejo zjediniti le v dveh središčih na Cetinji in v Belemgradu. „Novosti“ pa pišejo, da se Rusija oborožuje le zaradi velikih vojnih priprav Avstrije.

Ministerski predsednik **italijanski** dosegel je v Berolinu veliko uspehov, kakor trdijo oficijozni listi. Kaki so ti uspehi, tega ne povedo. Morda se tičejo rimskega vprašanja, kar bi utegnili sklepati iz tega, da v Vatikanu neso več tako prijazni Nemčiji, nego so bili poprej. Mogoče je pa tudi, da so se v Berolinu kaj dogovorili, kako odškodnino dobi Italija za pomoč proti Franciji, ako bi prišlo do vojne. Seveda v tem slučaju bi uspehi bili še jako dvomljivi, ker se ne ve, kdo bi zmagal.

Ker se Armenci vedno bolj izseljujejo v Rusijo ali pa hodijo dela izkat na rusko zemljo, je **turška** vlada naročila generalnemu konzulu v Tiflisu, da naj pozveduje pri Armencih, ki so prišli iz turške države in sedaj bivajo okoli Tiflisa. Zvedel je, da je tem kriv slab narodno-gospodarski položaj v Armeniji, kjer ni nobene varnosti za življenje in imenje. Kurdi preganjajo Armence. Oblastva pa tudi le Kurde podpirajo in se za Armence nič ne menijo. Generalni konzul je poročal v Carigradu, kar je zvedel.

Razmere na **Kretu** so jako neznosne. Domača vlada nema denarja, ker narod neče plačevati davkov. Uradniki zaradi tega ne dobivajo plače. Turki so že v velikem strahu. Boje se ustaje in pošiljajo vojake na Kreto. Krečani pa zahtevajo, da se pridružijo Grškej, ker poprej ne bode reda v deželi. Te dni se je v Carigradu že govorilo, da Turčija spoznava, da ne bode mogla obdržati tega otoka in ga zatorej hoče odstopiti Nemčiji, ki ga bode pa dala Grkom. Te govorice se pa sedaj oporekajo. Dotično govorico so bili morda razširili Grki, da bi videli, kaj poreče Turčija na to. Vsekako je pa karakteristično, da hočejo Bolgari, Srbi in Grki, da bi jim Turčija dobrovoljno odstopila kako pokrajino. Nedavno je nek bolgarski list svetoval Turčiji, da naj Bolgarom odstopi Makedonijo, v Belemgradu se je širila vest, da hoče sultan odstopiti Srbom Staro Srbijo in sedaj bi Grki radi, da jim Turki dajo Kreto. Taka rešitev orientalskega vprašanja bi sicer ne bila slaba, toda ni lahko izvedljiva. Turki ne bodo marali kar odstopiti pokrajino in bi tudi nobena država ne bila zadovoljna s tem, kar bi se ji prostovoljno dalo.

Dopisi.

Iz Gradca 15. junija. (Izlet akad. društva „Triglav“.) [Dalje.] Banket. Ob 1. uri popoldne vršil se je v najlepšem redu banket. Kakih 120 oseb se ga je udeležilo. V jedni sobi sedele so dame, kojim so se klanjali v to odločeni gospodje. Glavno dvorano zasedla sta akad. društvi „Hrvatska“ in „Triglav“, a tretja soba vspre

našem okraji slovesno; pravi bratski sestanki so, pride tudi Turanski. Starikov gospod je že, a za loga njegovih dovtipov je neizcrpna. In bisernejši so, kakor ta-le Melničan, dasi je pristen. Pozdenski pozna v tukajšnjih gozdih vsako cvetico in poleg tega je globok mislec. Marsičesa se nauči od njega. — Le jedenkrat sta se nam pokoj in bratska ljubezen tu skalila; temu bo že kakih dvajset let. Žalibog, da je bil rušitelj svete harmonije sobrat v neki nadaljni župniji. Z nikomur ni imel nič, duhovnikov se je ogibal, njih družbe ni ljubil. Najgostoveje našli bi ga še mej kmeti. Tu pa jim je pripovedoval, česar kmečki možgani prenesti ne morejo. Kadar pa je pripovedoval, prezrl je čestokrat božjo besedo, govoril je o narodu, o ljubezni do domovine, o ljubezni do Boga pa le tako mimogrede. Ljudje so ga seveda radi poslušali in videli so v njem svojega zastopnika; gospoda pa je v njem videla upornika. Gospod direktor šel je jedenkrat tudi nalašč v cerkev, sedel v predstojniško klop, nataknil si na nos očala, podprl si bok in poslušal. Mladi duhovnik hotel je menda takrat govoriti o dolžnostih podancev do predstojnikov. A Bog vedi, kaj mu je prišlo v glavo, da je začel o

jela je ostale Triglavane, Ormožane in narodne župane iz okolice. Vršile so se naudušene napitnice, kojih ne moremo doslovno podati, ker se bojimo, da nam g. urednik to zabrani. Najprvo napil je g. Kotnik, predsednik akad. društva „Triglav“ ter i stolovodja slavnej Čitalnice, odgovarjal g. dr. Žižek, predsednik „Čitalnice“; gospod Rakež na to „Hrvatske“, zahvaljeval se gospod Domalčević; — narodnim damam g. Defranceschi; — gospod Korun Bolgarom, odgovarjal g. Mamotarkov, slednjič Poljakom g. Konečnik, zahvaljeval gosp. Gumplovicz. — Mej banketom prišlo je še mnogo gostov, koji pa radi pomanjkanja prostora neso mogli ostati. Predno završujem poročilo o banketu, treba pripoznati, da se je gostilničar zelo trudil, da bi vsem zadovoljil. Izrekamo mu na tem svojo zahvalo! Ob 5. uri smo se dvignili ter jeli se pripravljati za koncert, drugi pa razšli so se po mestu. Brzjavi došli so iz Gradca: od akad. društev „Srbadija“ in „Slavija“; iz Celja od g. dr. Hrašovec-a, nadalje od gospoda dr. Gregorca, državnega poslanca.

Koncert. Na večer ob polu 6. uri zbralo se je na vrtu g. dr. Gršaka mnogobrojno občinstvo. Vrt je prelep ter ima najkrasnejšo lego: za hišo razprostira se široko na okrog, a preide v lepo obdelan vinograd. Ta vrt bil je primerno okinčan, ter moramo g. Kranjcu, tesarskemu mojstru, prav zelo čestitati, da je svojo stvar toli izvrstno pogodil. Oder bil je postavljen ob hrbet hiše. — Točno ob napovedani uri nastopi tamburaški zbor akad. društva „Hrvatska“ iz Gradca pod spretnim vodstvom g. Kuhara ter zaigra Jenkovo „Naprej“. Narodna prekrasna skladba razvnela je poslušalce v toliki meri, da ploskanju ni hotelo biti ni konca ni kraja; razvnela je 4 do 7 stotin občinstva, da je odsedaj naprej bilo toli oduševljeno, da je vsako točko vsopreda vsprejelo z najsrčnejšim odobravanjem. Sedaj pozdravi cand. med. Rakež s presrčnimi besedami goste želeč, da se pri veselici najboljše zabavajo. Na to sledeče točke petja pod vodstvom cand. med. g. P. Defranceschija dopale so se v toliko, da je bilo treba ponavljati. Specijelno hočemo imenovati prekrasno skladbo Eisenhutovo „San“ v kojoj se je odlikoval bariton g. Kuhar. Posebno priznanje žela je kompozicija člana akad. društva „Triglav“ g. med. Schwaba „Pri pastirskem ognju.“ Ta oktet pel se je s čudovito preciznostjo ter je občinstvo skladatelja pozvalo na oder. Mesto napovedanega čveterospeva nastopil je mešan zbor Ormoške čitalnice pod vodstvom učitelja g. Vande. Občinstvo se je kar dvigalo raz sedeže, posebno akademiki, čuvši te prekrasne glaske iz nežnih ust! Mešana zbor „Domovini“ in „Nazaj v planinski raj“ donita nam še sedaj preprijetno po naših ušesih. Po dovršenem programu obsežajočem 11 točk igrala je izvrstna Ljutomerska godba, koja je tudi pri plesu pokazala največjo vstrajnost! Okolu 10. ure končal je koncert in pričela se je dvojna zabava; gori v prostorih Čitalničnih [iz posebne postrežljivosti prepustil je g. dr. Geršak še dve sobi, za kar mu gre srčna hvala!] plesal je mladi svet brezštevilne plesse, ter so posebno dame pokazale čudoviti dar človeške vstrajnosti. Četvorko je plesalo blizu 30 parov. Najboljša zabava vladala je pa po mojih mislih na vrtu. Tu bil je Vaš dopisnik, gospod urednik, v svojem elementu! Prekrasna noč

dolžnostih predstojnikov do podancev! Ko pa so šli ljudje iz cerkve, zbirali so se seljaci in jeden prašal je, če se mora po zakonu božjem robotat in če je po evangeliji dovoljeno gospôdo mesariti. In potem čule so se novice: tu neso hoteli na roboto, tam zopet ne v gozd, drugje zasmehovali so uradne posle in še drugje navalili so kamenja na cesto, kjer se je imel peljati gospod predstojnik z justicijarjem; in vsa ta trma kmečkih glav pripisovala se je neizkušnemu duhovniku. — Moj Bog! — Saj pravi vender sveti Pavel od besede do besede: Vsaka duša bodi višji vlasti pokorna. Pravili so o njem, da je tako učen, da je studoval sam Bog vedi kje in kaj, in tega ni vedel. Prašajte to pri nas šolarje, in vsak vam pove. Potem je bil opominjan, a nič ni pomoglo. Morali smo se varovati njegove družbe, da bi ne rekli, da vlečemo ž njim za isto vrvo. — Gospod župnik je vidno pozabil, da je rekel pred nekolikimi trenotki, kako se jih je mladi brat ogibal. — „Jedenkrat pretepli so v Žavbovškah mušketirja, da je imel modre madeže tri tedne, drugokrat odrezali so najlubšemu konju gospoda direktorja rep in jedenkrat ujeli so mu za Srbčem psička in ga obrili. Jedenkrat prišel

„zvezd nebrojna četa“, nauđušeni govori mešani s prelepim petjem, vse to uplivalo je name s tako močjo, da se nehote usedem v hladno utico ter s slastjo uživam prekrasen razgled! Tu doli lučič vse polno mrgoli, hitreje in hitreje migajo, tu se izgublja, tu se na novo rode! Telo mi je trudno, a duša moja je čedalje bolj razvnetá: tam v sredini nebrojnih lučič vidi prekrasen venec, spleten iz rudečih rožic, hitreje in krepkeje mi srce bije — a jaz vskliknem: Bog te živi slovanska rožica, najsrčneje te pozdravljam tebe, ljubečo samo svojo zemljo, v kojoj živiš iz dna srca pozdravljam te narodni venec slovanskih dam! Čujem Vas govoriti po naše, čujem Vas, s kakim prepričanjem dokazujete, da treba slovanske otroke v narodnem duhu vzgajati. Naša žena tedaj to spozna! Hvala Bogu! Velike radosti zatemni se mi pred očmi, ljubezniva podoba mi izgine izpred oči, — a v ozadji prikaže se mi ono močno zdravo drevo, katerega ne more nikak vihar, nikaka burja ulomiti, to drevo ne trpi na požrešnem črvu, ono hoče nam vsekdar roditi najplemenitejši sad. Tam v ozadji vidim krepko stati naš priprosti kmečki narod! In duša moja v nebeskem veselju vzklikne: pozdravljam Te, slovanski kmet! Čuj! Odkod to angeljsko petje? Zdi se mi, da sem v domači vasi, kjer fantje gredeč poklanjaj se svoji zvesti srčno prepevajo naše domače pesni. Tu čujem od daleč prekrasen glas prepevati:

„Oj doni zvon iz temnih lin,
Vzbujaj mi na dom spomin!“

Vzbudim se iz zamaknenosti ter hitim mej občinstvo. Kako se vse zabava, vse dobro ima! Tu vidim stati vseučiliščnika, koji v nauđušenih besedah vzpodbuja naše kmete, naj odvežejo tuje spone, naj bodo sami svoji gospodarji v svoji hiši, tam napija drugi našemu učitelstvu, tretji duhovščini, koja je bila vsekdar steber, na kojega se je narod naslanjal. Da, ta gospoda, koje smo tu spoznali, ta v resnici zasluži vse hvale, vse časti! Ona ve, kako je treba delati v prosep naroda: ne s krikom in izpodbajanjem drugega za svojo mavho, ampak deluje se tako, da leva ne ve, kar desna da! Nauđušeni smo bili res, ko smo čuli iz posvečenih ust, da narodnost in le narodnost je v nevarnosti, za to treba delovati skupno s posvetnjaki. Živela naša narodna duhovščina! — Bilo je zgodaj v jutro, ko smo šli na odkazano nam prenočišče. Pri tej priliki izrekamo vsem vrlim Ormožanom, koji so bili toli požrtvovalni, da so nam prepustili svoje postelje, najsrčnejšo zahvalo! (Konec prih.)

S Planine nad Sevnico 17. junija. [Izv. dop.] Pri nas na Planini, kjer je dozdaj samo ekspozičura, zavisna od župnije sv. Vida, namerava cerkvena in deželjska oblast ustanoviti stolno župnijo. To je pa piknilo in razjarilo na tihem delujočega kapelana F. K. V svoji sveti jezi zaradi razkosanja starodavne fare je letal kakor besen po župniji, begal ljudi, nabiral podpise za slovesen „protest“ zoper nameravano ustanovljenje župnije na Planini; celó občinskega zastopa Loškega nekateri udje, ki spadajo k fari, so v svoji nevednosti uradno podpisali protest. Komisije dne 13. t. m., pri kateri so se Planinci pismeno zavezali s svojimi denarji svojega prihodnjega župnika plačevati, se je nepoklicana udeležila garda hujskajočega ka-

je zopet valpet z oteklim licem s polja, in vse to pisali so na rovaš gospodu kaplanu. Zgodilo se je tudi ž njim slabo. V naselbini do dandanes pripovedujejo, kako je prišel neki dan črn voz, ves zakrit, okrog voza jahali so štirji huzarji, dva gospoda prišla sta po kaplana, poklicali sta ga v voz in se odpeljala ž njim, da nihče ni zvedel kam. Vidite, to je imel od tega! In zato rečem: na propovednico spada beseda božja! Odsihdob pa je vladala tu mej nami bratska ljubezen neprestano.“

Zvonili so k blagoslovu, ko je Katra prinesla kavo; gospod kaplan je ustal.

„Sedite, sedite, zvonili bodo še jedenkrat. Poslužite se gospod bratec, — saj ste doma, kakor pri roditeljih.“

In mladi duhovnik primerjal je v duhu tukajšnjo župnijo z ono kočico, na kateri je sivela slamnata streha semtertija ozelenela z mahovjem, pod njo soba z začrnelim, lesenim stropom, in v tej sobi na pročelni steni vrsta starih podob. Povesil je glavo, in nekaj mu je govorilo: „Vender si v tujini, a v tujini je teže biti kakor doma.“

(Dalje prih.)

pelana — zbadajoča nas Planince in moteča c. kr. komisarja, da ji je moral groziti z zaporom. Kdo je pouzročil toliko preklinjevanja in sovraštva mej Planinci in Šentvidčani? Imenovani „gospod“! Ali je to sad njegovih štiriletnih bogoslovskih študij? Ako nas Planince tako sovraži, zakaj semkaj tolikokrat neslužbeno zabaja? Morda se mu dopadajo lepo pisani predpasniki, zlati uhani in prstani nežnih, v katerih družbi se s svojim basom odlikuje in pozno v noč slovo jemlje! — Mi Planinci ljubimo mir, hočemo v miru živeti in kalivea miru o tej naši želji dejansko prepričati, če je tudi „farovšk gospod kaplan“!

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) daroval je po povodnji v Pennsilvaniji ponesrečenim avstro-ogerskim državljanom 2000 gld.

— (K deželnozborskimi volitvami) Gosp. Janez Podboj, župnik v Planini, priobčil je v včerajšnjem „Slovenici“ svoj kandidatski oklic, v katerem pravi mej drugim: „Slovenski duhovnik sem — v teh besedah je ves moj program“. Ta program je seveda zelo razteviljiv, zato je g. kandidat potem debelo podčrtal še gaslo svoje „vse za vero, dom cesarja“ in naglašal, da je „nasprotnik vsaki prenapetosti“ in skušal dokazati, da mu po žilah teče čista notranjska kri, čeravno je bil porojen v Ribniški dolini. Dasi je pa kandidat Podboj poudarjal, da je nasprotnik vsaki prenapetosti in da bode hodil srednjo pot, vendar se tudi on ne more premagati, da bi svojega oklica ne zabélil z deklamacijami o „strupenih liberalcih“ in o „publem liberalizmu“. To je dan danes pri neke vrste kandidatih neizogiben sport. — Iz Bele krajine se čuje, da imajo tam doli nič manj, kakor deset kandidatov. — Gledé Gorenjskega smo poizvedeli, da župnik Ažman ne kandiduje proti dr. Polukarju. Iz okraja Litjanskega se nam piše, da je 37 volilnih mož za Jeretina, 10 pa za Žitnika.

— (Osobna vest.) Glavni odbor za „Allgemeine land- und forstwissenschaftliche Ausstellung“, ki bode 1890. l. na Dunaji, imenoval je cesarskega svetnika g. Ivana Murnika častnim predsednikom razstavine komisije.

— (Gosp. prof. Simon Rutar) imenovan je konservatorjem osrednje komisije za umetelne in zgodovinske spomenike na Kranjskem.

— (Kustoz Müllner) dobil je od osrednje komisije za umetelne in zgodovinske spomenike subvencije, da določi progo rimskih cest mej Thalheimom in Strechanom, mej Tarsaticom in Fontetimi. Tudi za izkopavanja na Kranjskem dovoljena je subvencija.

— (Premeščenje.) Gosp. Adolf Schaffenhauer, okrajni glavar v Tolminu, premeščen je v Koper, za vodstvo okrajnega glavarstva v Tolminu poklican je novoimenovani okrajni glavar grof Miroslov Marenzi.

— (Kočevska zagrizenost.) Vodstvo sadjarske, in poljedelske šole na Grmu nam piše: Poslali smo, kakor v vse druge župnije, tako tudi v Kočevje eden izvod našega letnega poročila. Čez nekoliko dni pride nam nazaj, na vezí stalo je pa „retour wird nicht angenommen“. Ker se nam je dozdevalo, da je lopovstvo v igri, pisali smo gosp. župniku ob enem tehantu Jos. Kresetu v Kočevje, zakaj da ni hotel poročila vsprejeti. On odpiše nam dne 31. pret. m. sledeče. Na tamošnji dopis dne 17. maja t. l. šte. 454 si jemljem čast sporočiti, da moja navada ni na mene atresovane pisma nazaj pošiljati, torej za gotovo trdim, da nesem jaz meni poslanega sporočila nazaj poslal. Komentara ne treba.

— (Iz Trsta) 17. junija: Danes bila je hišna preiskava pri trgovskem agentu Constantini in pri načelniku postreščekov, Bassich-i. Oba so zaprli.

— („Učiteljski Tovariš“) ima v 12. številki nasledujo vsebino: Šolsko vprašanje in slovensko učitelstvo. — Domača vzgoja. Piše Jakob Dimnik. — Svitoslav i Danica. — Počitnice. — Poročilo o pošiljatih za „Prvo slovensko stalno učilsko razstavo „Pedagogičskega društva“ v Krškem. — Književnost. — Dopisi. — Razpis učiteljskih služeb.

— („Kmetovalca“) izšla je 11. številka. Vsebina: Drvo na meji. — Past za muhe. — Starost čebeljskih matic. — Kako konje mubam braniti. — Razne reči. — Vprašanja in odgovori. — Gospo-

darske novice. — Uradne vesti ces. kr. kmetijske družbe kranjske.

— (Glas iz mej občinstva:) Kdor pohaja našo „Zvezdo“, je gotovo že z nevoljo opazil, da so se na tem, najbolj obljudenem šetališču ugnedile kavke, ki s svojim neprijetnim krokanjem „Zvezdi“ gotovo neso v prid. Razen tega, da občinstvo taci pevki, kakeršne se kavke, sploh ne mara, dogodilo se je tudi že, da so te neprijetne tice onesnažile in pokvarile že marsikatero dragoceno obleko. V interesu šetajočega občinstva bi torej bilo, da se kavke čim prej odpode, kar bi ne stalo mnogo napora.

— (Ljubljansko bolniščno podporno in oskrbovalno društvo) imelo je v nedeljo v mestni dvorani svoj občni zbor v navzočnosti 50 udov, katerim je predsedoval mestni odbornik gosp. A. Klein. Sklep računa kaže, da je imelo društvo preteklo leto dohodkov 1332 gld. 34 kr. in onoliko stroškov. Podpore članom izplačalo se je 1027 gld. 10 kr., za pogrebe 80 gld. Premožnja ima društvo 4780 gld. 82 kr. Društvo šteje 185 članov. Pregledovalci računa so vse popolnoma v redu našli. Gledé upeljave postave z dne 30. sušca l. 1888. drž. zak. št. 33, gledé zavarovanja delavcev za slučaj bolezni, se sklene, to zadevo razpravljati še v odboru in konečno sklepati v prihodnjem občnem zboru. Za pregledovalca računov izvolita se gospoda L. Widmayer in Aloizij Eberl. Vrše se potem volitve in so bili izvoljeni: vodja dr. Keesbacher, njegov namestnik Anton Klein; za glavnega blagajnika Miha Pakič, za preglednika Ivan Borovsky, zapisnikar dr. A. Schaffer; za stolno župnijo: društveni blagajnik Maček Ferdo; odbornika: Kovač Ivan in Wacel Fran; za sv. Jakoba župnijo: blagajnik Harih Fran; odbornika: Benda Maks in Krivič Anton; za kapucinsko predmestje: blagajnik Golob Andrej; odbornika: Witt Jakob in Dolenec Oroslov; za župnijo sv. Petra: blagajnik Horvat Matija; odbornika: Bukovnik Josip in Satori Ferdo; za Trnovsko župnijo: blagajnik Zitterer Ivan; odbornika: Novak Josip in Učak Miha. Ko se je gosp. Klein še spominjal izvrstnega sodelovanja umrlega dolgoletnega blagajnika gosp. Janeza Novaka, se zborovanje sklene.

— (Delitev državnih premij za kobile z žrebetom,) za mlade kobile in za jedno in dveletne žrebce se bode za leto 1889. vršila v Lescah dne 2. septembra, v Mengeši dne 4. septembra, na Vrhniki dne 5. septembra, v Trebnjem dne 9. septembra, v Št. Jerneji dne 11. septembra t. l. ob 9. uri dopoludne in v Ribnici 7. dne septembra ob 10. uri dopoludne; razdelilo se bode 66 državnih denarnih premij v skupnem znesku 1270 gld. in 48 srebrnih svetinj.

— (Važno za konjerejce.) V nedeljo 23. t. m. pride tajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. Gustav Pirc v Šentjernej na Dolenjsko ter bode v tamošnji ljudski šoli popoldne po cerkvenem opravilu predaval o koristi in namenu konjskih dirk. Ker so take dirke zelo važne za konjerejo in ker bode dobiti ob dirki letošnjo jesen v Šentjerneji zelo visoke premije, zato naj nobeden dolenjskih konjerejcev ne zamudi priti k temu predavanju.

— (Starim čebelarjem,) ki čebelarijo 20 do 30 let in ki so pogubili brez svoje krivde vse svoje čebele, namenila je kmetijske družba podpora. Vsled dotičnega razglasa se je oglasilo do 30 takih čebelarjev. Izmej teh prosilcev je družba izbrala 18 najbolj potrebnih in najstarejših ter jim dala vsakemu po 2 panja dobrih čebel.

— (Toča) Dne 14. t. m. opoldne pobila je toča okolu Trebelnega. Toča bila je kakor orehi debela in napravila je mnogo škode.

— (Pasji kontumac) proglašen je od danes naprej na Igu.

— (Kuga na parkljih in v gobci) pri govedih in prašičih je na Kranjskem ponehala.

— (Pri deželni sodišči v Ljubljani) razpisano je mesto kancelista. Prošnje do 10. julija.

— (Razpisana) je služba 4. učitelja na čveterorazrednici v Črnomlju. Plača 400 gld. Prošnje do 10. julija.

— (Za Kamniški okraj) razpisano je mesto okrajnega živinozdravnika s plačo po XI. razredu. Prošnje do 10. julija t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 17. junija. Nad Českim Brodom utrgal se je preteklo noč oblak in nastal je

grozen naliv. Nek kadet, rodom s Štajerskega, poginil. Mnogo malih hiš porušenih.

Berolin 17. junija. Položaj se mirno presoja. Nobeno vladnih glasil še ni izreklo resnobne bojazni. „Post“ konstatuje, da se tukajšnji merodavni krogi nikakor ne strinjajo s črnoglednimi nazori dopisnika „Standardovega“, Ako se carjev pohod ne bode vršil v Berlinu, ampak sploh na nemških tleh, bode to za mejnarodno uljudnost dovolj. Tu se nikdar ni zahtevalo, da se ima pohod vrniti baš v Berlinu, marveč so se zlasti po Züriški aféri z bombami radovoljno v poštev jemale vse sestanka tikajoče se težave.

Pariz 17. junija. Zbornica obravnavala proračun za mornarico. Admiral Domfuerre zahteval, da se brodovje obnovi, ker so nekatere ladije prestare. Francoska mora se vzdržati kot druga pomorska vlast. Vojno brodovje mora biti toliko, kakor nemško in italijansko vkupe.

Nisa 17. junija. Ko je bila včeraj zvečer procesija iz Paškova v Kapeli na Warthebergu, udarila je strela v kapelo, 40 osob omamljenih, 5 ubitih.

Dunaj 18. junija. „Wiener-Zeitung“ objavlja zakon ob ureditvi plač aktivnih državnih služnikov poštnega in brzojavnega urada. Dalje zakon o podržavljenji onih šestink zvezne železnice Dunajske, ki so doslej bile v posesti avstrijske severno-zahodne železnice, avstro-ogerske državne železnice in južne železnice. Dalje predlog o pristojbinskih olajšavah za kreditne zavode in posojilnice in notranjega ministerstva naredbe, da se ima delavsko zavarovanje proti boleznim pričeti dne 1. avgusta 1889, delavsko zavarovanje proti nezgodam dne 1. novembra 1889.

Razne vesti.

* (Dunajski mestni svet) Novo sestavljeni občinski svet avstrijske prestolnice broji sedaj 56 obrtnikov in kupecev, 17 doktorjev prava (meji temi 15 odvetnikov), 14 zasobnikov, 12 inženjerjev, arhitektov in zidarskih mojstrov, 7 aktivnih in umiroavljenih uradnikov, 6 profesorjev in učiteljev, 6 doktorjev zdravilstva in 2 duhovna. Meji mestnimi odborniki nahaja se 70 hišnih posestnikov.

* (Pariško svetovno razstavo) obiskalo je 13. t. m. 116.000, 14. t. m. pa 100.000 osob. — Perzijski šah prišel bode 20. julija t. l. v Pariz. — Odlikovanja povodom svetovne razstave delila se bodo dne 30. septembra t. l.

* (Požar.) Iz Levova se javlja 15. t. m.: Včeraj pogorel je trg Sijenijava v Jaroslavskem okraju. Dve sto rodbin, broječih preko 1000 osob, je brez strehe.

* (Obsodbi.) Iz Budimpešte se 14. t. m. poroča: Sodišče druge instance potrdilo je obsodbo prve instance, vsled katere je bil Aleksander Auer, ki je poneveril pri osrednji hranilnici 18.000 gld., obsojen na jedno leto v ječo. — Ljudski učitelj Mihael Smodic bil je pak obsojen 6 mesecev v ječo, ker je mej šolskim poukom, kakor je sam izjavil, za kratek čas risal in ponaredil desetak, a ga skušal tudi izdati.

* (Usmrtenje.) Iz Mannheima se 13. t. m. javlja: Danes, kmalu po 6. uri zjutraj, usmrtili so s sekuro v Offenburgu knjigoveškega pomočnika Ado, morilca dekana Fördererja.

Za vnanjo porabo. Pri protinu in trganju, bolečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo so je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje“. Steklenica stane 90 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (55 - 7)

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

17. junija.

Pri **Malič**: Büchler iz Budimpešte. — Šink iz Zagorja. — Kriwatschek z Dunaja. — Löwy, Müller, Rossi, Sauch z Dunaja. — Vovk iz Grada. — Müller iz Brna. — Frank iz Radovljice.

Pri **Slonu**: Saak iz Dunajskega Novegamenta. — Seyferth iz Sibinja. — Piro z Dunaja. — Pogačnik iz Padnarta. — Čarman iz Radovljice. — Lončarič iz Selca. — Merlet z Dunaja. — Müller iz Gorice. — Binsel, Stein, Prossinac z Dunaja. — de Majo iz Perchtoldsdorfa. — Deutsch iz Grada. — Bloch iz Curiha. — Peter iz Trsta.

Pri **Avstrijskem cesarju**: Kramar iz Škofjeloke. — Tome iz Nove vasi.

Umrlj so v Ljubljani:

14. junija: Eliza Pamer, hišnega posestnika hči, 20 let, Mestni trg št. 10, za jetiko.
15. junija: Janez Grapar, delavčev sin, 4 leta, Tr. žaška cesta št. 19, za vodenico. — Marija Bregar, delavka, 35 let, Sv. Petra cesta št. 3, za jetiko.
16. junija: Luka Bizjak, delavec, 46 let, Marije Terezije cesta št. 6, za koliko. — Fran Jeršin, čevljarški pomočnik, 39 let, je bil v Malem grabnu mrtev najden.
17. junija: Ana Rakovec, mizarjeva hči, 10 mesecev, Franciskanske ulice št. 6, za božjastjo — Anton Flore, užitninski revident, 52 let, Rožne ulice št. 27, za želočnim rakom.

V deželnej bolnici:

18. junija: Fran Koncilijs, delavec, 71 let, za starostjo.
14. junija: Reza Knific, delavka, 48 let, za slučajno poškodbo.
16. junija: Fran Čamernik, delavec, 34 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. junija	7. zjutraj	732.9 mm.	18.2° C	sl. zah.	obl.	13.70 mm.
	2. popol.	731.6 mm.	20.6° C	sl. zah.	dež.	
	9. zvečer	733.2 mm.	18.4° C	sl. jz.	dež.	

Srednja temperatura 19.1°, za 0.7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 18. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	danes
Papirna renta	gld.	83.50	83.35
Srebrna renta		83.70	83.65
Zlata renta		109.30	109.10
5% marčna renta		99.35	98.95
Akcije narodne banke		900.—	904.—
Kreditne akcije		301.75	302.50
London		119.70	119.60
Napol.		9.52 1/2	9.51
C. kr. cekini		5.65	5.65
Nemške marke		58.52 1/2	58.40
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135	gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	173	50
Ogerska zlata renta 4%		101	05
Ogerska papirna renta 5%		94	95
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	—	—
Rudolfove srečke	10	19	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	124	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	232	50	—

C. kr. priv.

kneza Auersperga železniška tovarna

na Dvoru na Kranjskem

priporoča se za zalaganje

(217—28)

komerčnega litega blaga, peči v velike izberi, ognjišče in ognjiščnih delov, kotelov v vsakršni obliki in velikosti itd. itd., litega blaga za stavbe: stebrov, oprijemalcev, svetilničnih stebrov, priprostih in olesanih, palic za okrižja, celih držališč, polževih stopnic, strešnih oken itd., cevij za stranišča, plino- in vodovode, celih vodovodnih naprav, vodnjakovih cevij, sesalk itd., rudniških priprav: stop in mečkal, pripravljanih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., fužinskih naprav: valjarjev v pesek litih, trdilnih valjarjev litih v surovo železne oblikovnike, peresnih kladiv, klešč, škropcev, itd., strojnih delov surove litih in zlikanih, parnih strojev do 50 konjskih sil, rastlinjakov in paviljonov iz litega in kovanega železa, mlinskih priprav, papirničnih priprav, ovnov za vodne tave, rezervarov v vseh velikostih iz ploščevine in litega železa, turbin po Girardovej in Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, transmisijskih priprav: vratil, plošč za jermena, čelnih in stožastih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, s tenskih in visečih stelj, plošč za vrvi, konopce in žične vrvi, itd., strojev vodostolpnice, odvajajočih vododržnih strojev, vodnih koles iz litega in kovanega železa, žagnih delov, kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih Tavoletti in žag z jarmom, stiskalnice: hidravličnih stiskalnih, stiskalnic z vretenom in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., železa v palicah in osij iz kovanega pretopljenega železa.

Vprašanja glede cen se hitro odgovore.

Le še malo dnij!

Že dne 27. junija 1889. žrebanje

ogerske državne dobrodejne loterije

Glavni dobitnik 60.000 goldinarjev.

Vsi dobitki 160.000 goldinarjev.

Srečke po 2 gld. dobivajo se:

Pri loterijskem ravnateljstvu v Budimpešti (Pešta, Glavni carinski urad, polnadstropje), — pri vseh loterijskih, solnih in davčnih uradih, skoro pri vseh poštah, pri „Merkurji“ na Dunaji in pri vseh mestih in večjih krajih nastavljenih organih za razpečevanje srečk.

Kralj. ogersko loterijsko ravnateljstvo.

V Budimpešti, dne 1. maja 1889.

(372—6)

Aleksander pl. Mariássy,

sekcijiski načelnik v kralj. ogerskem finančnem ministerstvu in loterijski ravnatelj.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš soprog, oziroma oče in tast, gospod

IVAN KEBER

kupčevalec in posestnik,

danes dopoldne ob 10. uri, previden s sv. tolažili za umirajoče, po dolgi in mučni bolezni, v 69. letu svoje dobe, mirno v Gospodu zaspal.

Truplo blazega ranjcega preneslo se bode v četrtek dne 20. junija ob polu 6. uri popoldne iz hiše žalosti št. 5 ulice na Grad na pokopališče k sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v mestni farni cerkvi sv. Jakoba.

D azega ranjcega priporočamo v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 18. junija 1889.

Marija Keber,

soproga.

Julija Babiš, Josipina Kos,

hčeri.

Jarnej Babiš, Fran Kos,

zeta.

(450)

Učenca

vsprejem takoj v prodajalnico specerijskega blaga in domačih pridelkov.

Deček mora biti zdrav in krepak ter imeti povoljna spričevala.

J. Traun,

(411—3) trgovec na Glincih pri Ljubljani.

Peneči

PROSEKAR

priporoča slavnemu občinstvu

posebno za narodne bankete

i. t. d. i. t. d. (454—1)

IVAN NABERGOJ ml.,

Prosek (Prosecco) pri Trstu.

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov

je

koroški rimski vrelec

jako odlična zdravilna studenčnica pri vratnih, želočnih, mehurnih in obistnih boleznih, pri kataru, hripavosti, kašljanju, posebno za otroke, poleg tega pa tudi (424—1)

jako fina namizna voda

s posebno dobrim okusom, brez vseh organskih in želočnih otežujočih primesi.

Glavna zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u; prodajajo ga nadalje: M. Kastner in J. Klauer; v Kranji: F. Dollenz.

FRAN CHRISTOPH-ov

(214-11)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri

IVANU LUCKMANN-U.

FRAN CHRISTOPH, izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Odprto vsak dan od 9. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

Karola Gabriel-a

veliki svetovnoznani

PANOPTIKUM IN MUZEJ

v nalašč za to postavljenej, elegantnej razstavnici lopi, velikej kaceh 400 □ metrov

na cesarja Josipa trgu.

Vsak torek in petek je anatomsni separaten oddelek odprt le za ženske in ta dan ga neka dama znanstveno razlaga.

Ustoppina v panoptikum:

15 kr., za otroke 10 kr., listki za odrasle, veljavni za vse oddelke, brez doplačila, 30 kr., za vojake do narednika 15 kr.

Zdržujem se vsakega hvalisanja, prepuščajoč razsojevanje častitim obiskovalcem moje razstave.

Z velespoštovanjem

(444—3)

KAROL GABRIEL, S. Meisel-a naslednik.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.